

Vita a munkahelyi közérzetről

Hogyan érzi magát a munkahelyén? Ezzel vitáikat közöltük vasárnapi számunkban. Az olvasóinktól beérkezett vélemények közlését mai számunkban megkezdjük és a levelek beérkezésének sorrendjében folytatjuk. Ezáltal két olvasónk leveléből közlünk részleteket.

„Innen szeretnék nyugdíjba menni

„...a munkakörömet szeretem és nem akarok elmenni az üzemből, itt szeretnék maradni nyugdíjazásomig, ha megérem. És itt szeretnék rátérni a címre: *Hogyan érzi magát a munkahelyén?*... Két, sőt három szeszélyt kell túrnunk, kezdve a raktárvezetőn: ha rossz kedve van, akkor ordít... szinte remeg az ember, az is, akinek nem szól a kiabálás. A két helyettes szintén hangulat-ember, túlzásba viszik a beosztásukat. Úgy jönnek be a munkahelyemre, hogy mindig lesem, vajon milyen kedvükben vannak...

1968-ra megmondták, hogy fizetésemelés nem lesz, de az új munkásokat 8–6,50-nel veszik fel. Nálunk is van egy ifjúmunkás, 17 éves, egy éve sincs a készáru raktárban,

velünk dolgozik, kezébe adtuk a munkát, semmi felelőssége nincs: hat forint órabérrel vetik fel és mostanában megkapta a 6,70-et, amit én kapok, mint rakodó csoportvezető és árukiadó. De van egy idős szaki is, 15 éve dolgozik a gyárban, több éve a raktárban és szintén 6,70-et kap... De a felesége is többször panaszkodik, gépnél dolgozik, s a szalagvezető basáskodik. Újabban azzal fenyegetőzik, hogy elveszik a szabad szombatot. Mindenki érett ember és tudja, hogy dolgozni kell, és dolgozik is, csak az ilyen basáskodókat kellene felvilágosítani.”

Bíró István,
Magyar
Tanácsköztársaság
útja 1.

„Nehéz a szeretett szakma nélkül”

„Felmondtam... új munkahelyre mentem dolgozni... Szívemből szerettem a munkámat, amely nem kis felelősséget rótt rám. Dolgoztam becsülettel, hány éven keresztül csak szabad ég alatt levő kútnál tudtam tisztálkodni még télen is, kocsijavítás, karbantartás után... Szinte vidám volt az életem... Egymás után kaptam az elismeréseket, pénzjutalmakat, oklevelet... Hétről-hétre, hónapról-hónapra még a szabadnapok is elmaradtak, annyira szerettem a munkát, a hivatást.

Egyet értek vitaindító írással, kérdéseinek időszűréseivel.”

Személyes történetét mondja el ezután olvasónk: volt munkahelyétől való megválásának keserű sorát.

„En, akit úgy ismertek meg munkatársai, hogy őszinte, nem tudtam elviselni...” (ti. az ott kialakult helyzetet), hiszen „meggyőződése, hogy a párt harcol a kiskirályok, a basáskodók ellen. Így hatá-

roztam, inkább megváltok a szeretett munkahelytől, semhogy fejbőlintójas legyek. A legszebb: a hit tört meg bennem. Lehet az, hogy egyes vezetők becsületes dolgozókat elhallgattassanak — mert ha nem, hát repül?”

Tóth Mihály,
Kossuth Lajos
sugarút 16.

Meleg vízű tenger Nyugat-Szibéria alatt

A francia nyelven megjelenő szovjet katonai folyóirat a „Revue Militaire Soviétique” hírt ad arról, hogy a szovjet geológusok óriási meleg vízű „föld alatti tengert” fedeztek fel Nyugat-Szibériában. Mélysége 1100–3000 méter között váltakozik.

A munkaidő további csökkentése

A textil-, bőr- és a ruházati iparban ez év első felében kísérletképpen öt vállalatnál vezették be a rövidített munkahetet, s ez 15 000 dolgozónak jelentett több szabad időt. A munkaidőcsökkentés tapasztalatait és az újabb vállalatok felkészülését a három szakszervezet szövetségének elnöksége keddi ülésén vizsgálta meg, s megállapította: a kísérleti vállalatok sokrétű, alapos termelés-át-szervezési és műszaki fejlesztési intézkedési tervet hajtottak végre, s ezekkel megteremtették a feltételeit annak, hogy a kieső munkaidőt pótolják, a termelés és a dolgozók keresete ne csökkenjen.

Az első félév túlnyomórészt kedvező tapasztalatai alapján újabb 15 textilipari, 8 ruházati és 5 bőr-cipőipari vállalat készült fel arra, hogy a második félévben bevezesse a rövidített munkahetet. Ez újabb 96 000 dolgozót érint. A textilipar dolgozóinak 35,4 százaléka, a ruhagyárak munkásainak 75,6 százaléka, a bőr-cipőipari munkások 64,5 százaléka jut majd több szabad időhöz. Lényegében a ruházati és a bőr-cipőipar valamennyi vállalatánál még ez évben megkezdik a munkaidő csökkentését.

A szegedi egyetemekre látogatott az odesszai küldöttség

A V. P. Bolenkovnak, az Ukrán Kommunista Párt Odessza városi bizottsága titkárának vezetésével Szegeden tartózkodó pártmunkásküldöttség hétfőn a városi pártbizottság székházába látogatott, ahol a városi pártvib tagjainak jelenlétében dr. Perjési László, a Szeged városi pártbizottság első titkára és V. P. Bolenkov kölcsönösen tájékoztatták egymást Szeged, illetve Odessza politikai, gazdasági, társadalmi, és kulturális életéről. Tegnap, kedden — a város több vezetőjének társaságában — délelőtt az orvostudományi egyetemet, délután pedig a József Attila Tudományegyetemet kereste fel az odesszai küldöttség.

A meleghangú és kölcsönös üdvözlések elhangzása, dr. Tóth Károly rektor és V. P. Bolenkov bevezetője után az orvostudományi egyetem rektori hivatalában élénk eszmecsere alakult ki az odesszai pártmunkásküldöttség és az egyetem vezetői között. A szegediek és az odesszaiak egyaránt hangsúlyozták a közvetlen, személyes kapcsolatok további kiépítésének és megszilárdításának jelentőségét.

A két egyetem munkájának megismerésében és megismerítésében a személyes kapcsolatokat más formák nem helyettesíthetik. Nagy érdeklődéssel hallgatták meg a szegedi egyetem vezetői az odesszai küldöttség orvos tagjának, Ny. V. Karamannak, az Odessza Orvostudományi Egyetem docensének és pártbizottsági titkárának ismertetését egyetemük életéről. Karaman többek között elmondotta, hogy az odesszai egyetemen 3870 orvostanhallgató képzésében 400 oktató vesz részt. Szegeden fele ennyi hallgatót ugyanennyien oktatnak. Kiderült aztán, hogy az odesszai orvosképzés más rendszert, mint a szegedi. Az angliai orvosképzésre hasonlít abban, hogy az egyetemnek nincsenek klinikái. A gyakorlati orvosképzés a város kórházaiában folyik. A terheknek ez a megosztottsága a kórházak és az egyetemek között magyarázza az oktatók viszonylag kis számát.

A beszélgetésen szó esett az odesszai és a szegedi orvostudományi egyetem életének számos más kérdéséről, többek között a hallgatók elbírálásáról, a kollégiumokról, az ösztöndíj-rendszerről. Az odesszai vendégek nagy érdeklődéssel ismertek az egyetem életének minden részletéről, s nemcsak a rektori hivatalban kialakult eszmecsere, hanem később, amikor a beszélgetés után az I. számú sebészeti klinikára látogattak. A klinikán dr. Petri

Gábor egyetemi tanár, a klinika igazgatója fogadta a küldötteket és dr. Kulka Frigyes egyetemi docenssel együtt bemutatta a vendégeknek a klinikai könyvtárát, laboratóriumait, műtőit és modern műszereit.

A küldöttek ezután a női klinikára látogattak. Itt dr. Szontágh Ferenc egyetemi tanár, igazgató ismertetette a klinika munkáját, s végigkísérte a vendégeket a laboratóriumokon, a szülészobán és a modern műtőn.

Délután a József Attila Tudományegyetemen dr. Márta Ferenc egyetemi ta-

nár, rektor azokról a változásokról tájékoztatta a vendégeket, amelyeket az egyetemi reform színvonalasabb megvalósítása érdekében most készítenek elő az egyetemen. Az odesszai küldöttség tagjainak kérdéseire válaszolva az egyetem rektora elmondotta, hogy amíg a régi egyetemek által adott tudásanyag egy életre szól, ma — a tudományok gyors fejlődése miatt — az egyetem nem képes egész életre szóló ismeretanyagot adni. Ezért az egyetem első feladata ma elsősorban az, hogy alapvető készségeket biztosítson hallgatói számára a tudományágak közötti eligazodásban, és lehetővé tegye, hogy a végzett hallgató önállóan is továbbképezhesse magát. Ezt szolgálják a készülő változások.

A beszélgetés után az odesszai pártmunkásküldöttség tagjai az egyetem és a város néhány vezetőjének társaságában az újszegedi fűvészkertbe látogattak.

Van elegendő állás, csak foglalják el A fiatal szakemberek elhelyezkedéséről

Ebben az esztendőben országosan mintegy 12 ezren fejezik be tanulmányaikat nappali tagozaton a különböző felsőoktatási intézményekben. A végzősök elhelyezkedésének lehetőségeiről — az eddig összegyűlt információk birtokában — az alábbi tájékoztatást adták a Művelődésügyi Minisztérium és más érdekelt tárcák illetékesei.

— A műszaki egyetemeken végző 2000 hallgató több mint 50 százaléka ösztöndíjas, így 983-an nyújthatnak be pályázatot. Részükre a vállalatok, intézmények több mint 2600 állást hirdettek. Figyelemre méltó, hogy

a műszaki egyetemek területén egyetlen olyan kar, vagy szak sincs, ahol a pályázatra jogosult hallgatók számát nem érte volna el, illetőleg ne haladta volna meg a betölthető munkahelyek száma.

— Különösen jelentős az igény a fiatal közgazdászok iránt. Ezt bizonyítja a csaknem ezer meghirdetett állás a 294 pályázatra jogosult közgazdász számára. 280 jogászhallgató 500 munkahelyre pályázhatott. A természettudományi karokon végző — nem tanárszakos — vegyészek, biológusok, matematikusok, fizikusok és geofizikusok részére jelenleg kevesebb a munkahely, mint ahányan pályázhatnak. Felvetődik a kérdés, hogy a technika és tudomány rohamos fejlődésének időszakában

vajon a vállalatok helyesen, reálisan mérték-e fel az ilyen végzettségű szakemberekkel kapcsolatos igényüket.

Feltűnő azonban, hogy a meghirdetett, viszonylag kevés munkahelyre is csak részben pályáztak az érdekeltek végzők.

Az orvostudományi egyetemeken végzők közül 815-en pályázhattak 860 állásra. Eből 750 kórházi (gyógyintézet). A 860-ból 200 állás egyetemi székhelyeken van. Ami a „pedagógusfrontot”

illeti, ebben a tanévben a pedagógusképző intézményekből 3150 óvónő, tanító, általános és középiskolai tanár kerül ki. Közülük 2900 jogosult pályázat benyújtására, a többi társadalmi ösztöndíjas. A pályázók részére a tanácsok és intézmények több mint 4000 állást hirdettek.

A Művelődésügyi Minisztériumban végül a következőképpen összegezték az eddigi tapasztalatok lényegét: — Az elhelyezkedések még nem értek véget, így végleges eredményről nem beszélhetünk. Az azonban megállapítható, hogy a fiatalok — az előző évekhez hasonlóan — elsősorban Budapest és a vidéki nagyvárosok felé tájékozódnak.

Nem vitás, hogy a munkahelyek száma a legtöbb területen igen jelentős, egy-egy végzős hallgatónak tehát bő választási lehetősége van.

A pályázati rendszer bevezetése az eddigi tapasztalatok tükrében úgy ítéltető meg, hogy előnyös.

A minőség védelmében

Tegnap véget ért Szegeden az a háromnapos műszaki ellenőrzési tanácskozás, amelyet a Gépipari Tudományos Egyesület műszaki ellenőrzési szakosztálya, a Textilipari Műszaki Tudományos Egyesület és a GTE szegedi területi szervezete közösen rendezett. A résztvevők előadásokat hallgattak és vitáltak meg a gyártás műszaki előkészítéséről, különös tekintettel a minőség jobb minőség biztosítására.